Prima instanță: Judecătoria Chişinău, sediul Centru judecător: Diana Tricolici
Dosarul nr. 2a-3323/24
2-24003792-02-2a-14082024

D E C I Z I E
Colegiul Civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii de Apel Chişinău

13 mai 2025

Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Ruxanda Pulbere
Judecători Roman Pascari și Ala Malîi

examinînd în procedură scrisă, fără dezbateri publice, în lipsa participanților la proces, cererea de apel declarată de Fortuna Radu împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 30 aprilie 2024, adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă „Moldtelecom" SA către Fortuna Radu privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,-

c o n s t a t ă:

Pretențiile reclamanților.

La 28 decembrie 2023, „Moldtelecom" SA a depus în instanța de judecată cerere de chemare în judecată către Fortuna Radu cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d.5-6).

În motivarea acțiunii, reclamanta a menționat că între „Moldtelecom" SA, în calitate de furnizor și administratorul autorizat, și Fortuna Radu, în calitate de abonat, a fost încheiat contractul nr. 94542409 de prestare a serviciilor publice de comunicații electronice. Potrivit condițiilor generale de prestare și utilizare a serviciilor publice de comunicații electronice mobile „UNITE" și Anexelor la contract, furnizorul s-a obligat să presteze serviciile solicitate de către abonat, iar abonatul s-a obligat să achite prețul prevăzut de contract și anexele acestuia.

Susține că, abonatul s-a obligat să achite serviciile conform anexelor la contract și a listei de prețuri valabile la momentul semnării contractului, disponibilă pe pagina web www.unite.md, în termenul - limită de achitare indicat în factură. Potrivit Anexei nr. 2 din data de la contractul nr. 94542409, abonatul a obținut la preț promoțional 1 terminale, cu condiția achitării a abonamentului lunar în mărime de 0,00 MDL pentru perioadă minimă obligatorie contractuală timp de 24 luni.

Afirmă că în corespundere cu „Actul de verificare pentru servicii de transport date”, a fost înregistrată o datorie de 0,00 MDL pentru servicii telefonice. Astfel, conform listei facturilor anexate, pârâtului i-au fost prestate servicii de comunicații electronice în sumă de 0,00 MDL, în fiecare lună. De asemenea potrivit pct. 5.1 anexa nr. 2, pentru rezilierea anticipată a contractului, abonatul s-a obligat să achite furnizorului diferența dintre prețul integral și prețul promoțional/suma achitată pentru terminalul achiziționat în mărime de 1 951,11 MDL.

Reclamanta relevă că potrivit calculului diferenței dintre prețul promoțional pentru terminalele achiziționate eliberat de către SA „Moldtelecom”, suma prejudiciului este de 0,00 MDL. Astfel pârâtul a acumulat o datorie în sumă de 1 951,11 MDL, iar unica soluție legală este adresarea în instanța de judecată și încasarea în mod forțat a datoriei.

În temeiul prevederilor art. 5, 6, 7, 85 alin.(4), 166-168 Cod de procedură civilă, art.1349 - 1383 Cod civil, reclamanta „Moldtelecom” SA solicită încasarea de la pârâtul Fortuna Radu datoria în sumă de 1 951,11 lei și compensarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 200 lei și a taxei de stat în mărime de 270 lei.

La 14 martie 2024, pârâtul Fortuna Radu a depus prin intermediul poștei electronice a Direcției evidență și documentare procesuală a instanței, referință prin care a solicitat respingerea ca neîntemeiată a acțiunii civile înaintată de „Moldtelecom” SA (f.d.54-55).

În susținerea poziției pârâtul administratorul autorizat Fortuna Radu a relatat că, la 01 februarie 2017 a fost încheiat un contract cu numărul 94542409, de prestare a serviciilor între SA „Moldtelecom” și administratorul autorizat Radu Fortuna cu suma lunară de 450 lei.

În baza contractului respectiv, administratorul Radu Fortuna a primit de la SA „Moldtelecom” echipament (ruter) în vederea primirii serviciilor de internet. La 07 septembrie 2021, pârâtul Radu Fortuna prin cererea expediată la adresa electronică a SA „Moldtelecom” a solicitat rezilierea contractului din cauza serviciilor de proastă calitate.

Relevă că anterior, la 06 septembrie 2021, SA „Moldtelecom” a sistat prestarea serviciilor de livrare internet, acest fapt fiind stipulat și în dosarul nr.2391, prezentat de reclamant. Deci, pentru luna septembrie 2021, pârâtul notează că nu a primit servicii internet. Cu toate acestea pentru luna septembrie 2021, reclamantul a emis factura AAM 5296071 pe suma de 450 lei, precum că ar fi prestat aceste servicii. Factura nu a fost primită și semnată de Radu Fortuna. Afirmă că termenul de 24 luni pentru prețul promoțional de un leu pentru ruter a expirat la 01 februarie 2019, astfel Radu Fortuna a executat contractul și a achitat abonamentul lunar mai mult de 24 luni, fapt ce îi permite conform contractului să nu restituie echipamentul sau costul lui.

Mai mult, pârâtul menționează că în Anexa nr.2 a contractului cu numărul 94542409 din 01 februarie 2017, nu este stipulată obligația de achitare a echipamentului sau obligația cu termenul de 24 luni după cum se invocă în cererea de chemare în judecată.

La fel nu este prevăzută nici obligația de achitare a sumei de 1951,11 lei după cum este stipulat în cererea de chemare în judecată. Pârâtul comunică că SA „Moldtelecom" nu a solicitat restituirea echipamentului și nu s-a prezentat pentru a ridica acest ruter, căci pârâtul nu s-a împotrivit și nici la moment nu se împotrivește la restituirea lui.

Potrivit art.276^2 CPC, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobânzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Poziția instanței de fond.

Prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 30 aprilie 2024, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de „Moldtelecom" SA către Fortuna Radu privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată. S-a încasat de la Fortuna Radu, în beneficiul „Moldtelecom" SA (IDNO 1002600048836), datoria rezultată din contractul de prestare a serviciilor publice de comunicații electronice nr. 94542409 din 01.02.2017 în mărime de 1 951,11 lei (una mie nouă sute cincizeci și unu lei, 11 bani), cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat în mărime de 270 lei (două sute șaptezeci lei) și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 200 lei (două sute lei).

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 29 mai 2024, Fortuna Radu a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 30 aprilie 2024, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea a unei noi decizi de respingere integrala a pretențiilor.

Termenul legal de declarare a apelului:

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele cauzei rezultă că hotărârea atacată a fost pronunțată la 30 aprilie 2024, iar apelul a fost depus la 29 mai 2024, fapt ce denotă că cererea de apel sunt declarat în termenul prevăzut de lege.

Solicitarea apelantului.

În motivarea apelului partea apelantă a invocat că, instanța de judecată nu a ținut cont de faptul, că potrivit anexei nr.2 la contract (conform reclamantului) sau anexei nr.1 la acordul nr.1 al contractului cu numărul 94542409 de prestare a serviciilor între SA ”Moldtelecom” și Administratorul Autorizat Radu Fortuna care ar prevede obligativitatea lui Radu Fortuna de a menține relații contractuale timp de 24 luni din data semnării contractului/acordului.

Specifică partea apelantă, Radu Fortuna că a respectat aceste prevederi și a menținut relațiile contractuale cu furnizorul de servicii pe perioada de 01.02.2017 – 30.09.2021, adică 56 luni sau cu 32 luni mai mult decît a fost condiția pentru neachitarea costului/nerestituirea echipamentului.

Mai menționează partea apelantă, că la data de 16.08.2021 intimatul i-a schimbat echipamentul lui Radu Fortuna din cauza calității proaste a serviciului cu echipamentul vechi dar, Radu Fortuna la acel moment nu a semnat nici un acord suplimentar și nici un Act care ar confirma că și-a asumat costul echipamentului dat de 1600 lei sau obligația de rambursare a lui. Chiar nici actul nr.1 din 16.08.2021 nu a fost ștampilat/semnat de Radu Fortuna, precum au fost semnate actele din 01.02.2017.

În acest context, menționează partea apelantă, ca neîntemeiată concluzia instanței de fond precum că, contractul a fost prelungit în mod automat, în prisma pct.7.2 al contractului la expirarea perioadei minime, dar asta nu ar însemna că contractul este prelungit pe 24 luni în mod obligatoriu, căci prevederile contractului prevede prelungire pe o perioadă nelimitată în timp la dorința ambelor părți. Or, la momentul rezilierii contactului, data de 01.10.2021 nu a existat obligațiunea lui Radu Fortuna de a restitui echipamentul sau de a achita costul lui, dat fiind faptul că această obligațiune dispare odată cu expirarea a 24 luni de la semnarea contractului.

Indică partea apelantă că, conform dispoziției de plată nr.202 din 06.09.2021 a achitat în avans serviciul prestări internet pentru luna septembrie 2021 în mărime de 450 lei și în acest sens a fost anexată copia dispoziției de plată.

Totodată chiar actul de verificare prezentat de intimat indică cert să serviciile pentru septembrie au fost achitate. Iar, la 07.09.2021 ultimul printr-o cerere a solicitat rezilierea contractului nr.94542409 semnat la 01.02.2017 începînd cu 01.10.2021, astfel contractul a fost reziliat începînd cu data respectivă și Radu Fortuna nu a mai beneficiat de internet în luna octombrie, serviciile fiind sistate.

Indică partea apelantă că, nu este clar cum intimatul emite o factură în luna octombrie, apoi o repetă în luna noiembrie unde indică că Radu Fortuna a beneficiat în avans de servicii internet în luna octombrie în mărime de 440 lei și mai este dator pentru echipament 1.511,11 lei, în situația în care din 01.10.2021

serviciile au fost sistate și contractul reziliat.

Mai menționează apelantul că, însăși în cererea de chemare în judecată intimatul a stipulat foarte clar că conform actului de verificarea suma datoriei lui Radu Fortuna este ”0” lei și suma prejudiciului este de ”0” lei.

Solicită apelantul, admiterea apelului, casarea hotărîrii Judecătoriei Chișinău din 30.04.2024, privind încasarea de la Radu Fortuna a sumei de 1951,11 lei și a cheltuielilor procesului și respingerea cererii înaintată de SA ”Moldtelecom” față de Radu Fortuna cu privire la încasarea datoriei de 1951,11 lei.

Cadrul legal pertinent aplicabil speței.

Potrivit art. 276^2 alin. (1) Cod de procedură civilă dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

În corespundere cu prevederile art. 276^3 Cod de procedură civilă:

(1) Procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă.

(2) Judecătorul poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ținând cont de împrejurările cauzei, nu sânt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul.

(3) În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pârâtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referinţă, precum şi copii de pe înscrisurile necesare. Pârâtul poate depune o cerere reconvenţională în condiţiile art. 172 şi art. 173 Cod de procedură civilă doar dacă valoarea acţiunii reconvenţionale nu depăşeşte valoarea admisibilă şi condiţiile legale de exercitare a cererii iniţiale cu valoare redusă.

(4) Dacă din materialele cauzei rezultă că cererea nu poate fi examinată în ordinea stabilită pentru cererile cu valoare redusă, judecătorul, prin încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul, dispune examinarea cauzei în ordine generală. În acest caz, prevederile prezentului capitol sânt inaplicabile.

Conform art. 276^4 Cod de procedură civilă:

(1) Instanţa soluţionează cauza şi adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii.

(2) Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.

(3) Hotărârea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanţei judecătoreşti şi se comunică participanţilor la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor.

(4) Hotărârea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condiţiile prezentului cod. Deciziile instanţei de apel nu se supun recursului, fiind definitive şi irevocabile de la pronunţare.

(5) Instanţa de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanţilor la proces, prevederile art. 276^3 Cod de procedură civilă fiind aplicabile corespunzător.

În conformitate cu art. 385 lit. c) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul și să caseze integral sau parțial hotărârea primei instanțe, emițând o nouă hotărâre.

În conformitate cu art. 386 alin. (1) Cod de procedură civilă hotărârea primei instanţe se casează sau se modifică de instanţa de apel dacă:

a) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin;

b) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, pe care prima instanţă le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente;

c) concluziile primei instanţe, expuse în hotărâre, sânt în contradicţie cu circumstanţele cauzei;

d) normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.

Potrivit art. 239 Cod de procedura civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În temeiul art. 240 Cod de procedură civilă (1) La deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii; (3) Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

În conformitate cu prevederile art. 121 Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Totodată, potrivit art. 130 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare

probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea pricinii. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele.

Potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-se rolul determinant al concluziilor instanței de apel, ultima are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii și să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare (Hirro Balani contra Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis contra Greciei nr. 21522/93 din 29.05.1997 §43).

Conform prevederilor art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar art. 4 alin. (1) al Legii nr. 87 din 21.04.2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești stipulează, că la examinarea pricinilor de acest gen sarcina probațiunii lipsei de încălcare a dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine Ministerului Justiției, iar sarcina de a dovedi suportarea prejudiciului material cauzat prin această încălcare și suportarea costurilor și cheltuielilor de judecată îi revine reclamantului.

În corespundere cu art. 6 paragraful 1 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale şi jurisprudenţa CtEDO, instanţele de judecată sunt obligate să motiveze hotărârile sale, care vor trebui să conţină circumstanţele cauzei constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile referitor la admiterea sau respingerea acţiunii, alte chestiuni ce au fost soluţionate în cadrul judecării pricinii, legea materială şi/sau procedurală aplicată în cadrul judecării pricinii, argumentele instanţei în caz de respingere a unor probe prezentate de participanţi etc.

Conform art. 373 Cod de procedură civilă (1) Instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă; (2) În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces; (3) În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul

celor invocate în primă instanţă; (5) Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel; (6) Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor când consimte şi când hotărârea este atacată şi de alţi participanţi la proces.

Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar invocate de părți şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Or, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor instanţei de apel, ultima are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare (Hirro Balani contra Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis vs Grecia nr. 21522/93 din 29.05.1997 §43).

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Totodată Colegiul invocă că Codul civil al Republicii Moldova a suferit modificări prin Legea privind modernizarea Codului civil şi modificarea unor acte legislative nr. 133 din 15.11.2018. La momentul emiterii prezentei hotărîri, era deja în vigoare Codul civil, republicat în Monitorul Oficial al R. Moldova nr. 66-75 art.132 din 01.03.2019.

Conform art. 7 alin. (1), (4) Cod civil stipulează că legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică şi nici nu suprimă condiţiile de constituire a unei situaţii juridice constituite anterior, nici condiţiile de stingere a unei situaţii juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică şi nu desfiinţează efectele deja produse ale unei situaţii juridice stinse sau în curs de realizare. În cazul situaţiilor juridice contractuale în curs de realizare la data intrării în vigoare a legii noi, legea veche va continua să guverneze natura şi întinderea drepturilor şi obligaţiilor părţilor, precum şi orice alte efecte contractuale, dacă legea nouă nu prevede altfel.

Respectiv, avînd în vedere că obiectul litigiului constă în revendicarea unor sume de bani în baza contractului de prestare a serviciilor încheiat la 01 februarie 2017, aplicabile la caz sunt prevederile vechi ale Codului civil, adică cele în vigoare la data naşterii raporturilor juridice, care deja și-au produs efectele (01 februarie 2017).

Starea de fapt și circumstanțele pricinii. Aprecierea instanței de apel.

Astfel, din materialele dosarului rezultă cu certitudine că, la 28 decembrie 2023 „Moldtelecom” SA s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Fortuna Radu solicitînd încasarea datoria în sumă de 1 951,11 lei, compensarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 200 lei și a taxei de stat în mărime de 270 lei, în baza contractului de prestări servicii nr. 94542409 din 01.02.2017.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 aprilie 2024, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de „Moldtelecom” SA către Fortuna Radu privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată. S-a încasat de la Fortuna Radu, în beneficiul „Moldtelecom” SA (IDNO 1002600048836), datoria rezultată din contractul de prestare a serviciilor publice de comunicații electronice nr. 94542409 din 01.02.2017 în mărime de 1 951,11 lei (una mie nouă sute cincizeci și unu lei, 11 bani), cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat în mărime de 270 lei (două sute șaptezeci lei) și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 200 lei (două sute lei).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 29 mai 2024, Fortuna Radu a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 aprilie 2024, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea a unei noi decizi de respingere integrala a pretențiilor.

Așadar, analizând argumentele invocate în cererea de apel, în raport cu materialul probator și prevederile legii aplicabile la caz, Colegiul consideră că soluția instanței de fond privind admiterea pretențiilor „Moldtelecom” SA, este neîntemeiată, și urmează a fi casată, cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii.

Contrapunând starea de fapt constatată în rezultatul examinării pricinii cu cadrul legal aplicabil Colegiul conchide, că instanța de fond a soluționat greșit pricina în partea încasării din contul lui Fortuna Radu în beneficiul „Moldtelecom” SA a datoriei formate în baza contractului de prestări servicii nr. 94542409 din 01.02.2017 în sumă de 1 951,11 lei, moment rezultat din aplicarea precum și aprecierea greșită a probelor prezentate în acest sens, situație care a generat constatarea incorectă a stării de fapt real existente.

Astfel din materialele cauzei se atestă că, la data de 01 februarie 2017 între SA „Moldtelecom”, în calitate de furnizor și administratorul autorizat „Fortuna Radu” în calitate de abonat, a fost încheiat contractul de prestare a serviciilor publice de comunicaţii electronice nr. 94542409, cu anexele şi acordul privind echipamentul terminal eliberat în condiţii de comodat la contractul de prestare a serviciilor publice de comunicații electronice din aceeași dată.

În conformitate cu pct. 3.1 și 3.2 din contract, furnizorul s-a obligat să furnizeze abonatului servicii, în conformitate cu condiţiile stipulate în contract şi anexele la acesta, precum şi s-a obligat să asigure conectarea serviciilor în termenul stabilit de anexele la contract, iar în baza pct. 4.2 și 4.7, abonatul s-a

obligat să respecte legislaţia în vigoare, condiţiile contractului, anexele aferente şi regulile de utilizare a serviciilor, inclusiv şi, să achite la timp şi în mod integral toate Serviciile în conformitate cu condiţiile stipulate în anexele la contract.

Conform prevederilor contractului durata minimă a acestuia constituie 24 luni, iar potrivit pct. 8.8 din contract – în cazul încheierii contractului pe o perioadă minimă contractuală și contractul a fost rezoluționat la cererea sau din vina abonatului, până la expirarea perioadei minime contractuale, abonatul se obligă să îndeplinească condițiile de rezoluțiune specificate în anexele la prezentul contract.

La pct. 8.2 din contract părțile au prevăzut că rezoluțiunea contractului la inițiativa abonatului se efectuează prin preavizarea furnizorului printr-o scrisoare recomandată cu aviz de primire, fax sau printr-o cerere depusă personal cu 5 zile înainte de încheierea perioadei de facturare.

La 01 octombrie 2017 între reclamantul ”MOLDTELECOM” S.A., în calitate de furnizor şi Administratorul Autorizat Radu Fortuna, în calitate de abonat, a fost încheiat acordul privind echipamentul terminal eliberat în condiții de comodat, în baza căruia a fost oferit cu titlu gratuit în folosință temporară echipamentul terminal pentru recepție, indicat în actul de predare-primire.

Conform actului de predare primire, ”Moldtelecom” S.A. a predat Administratorul Autorizat Radu Fortuna echipamentul terminal în valoare de 1600,00 lei.

De asemenea, se reține că conform extrasului din cont din 06.09.2021 administratorul autorizat Radu Fortuna a achitat în avans serviciul prestări internet pentru luna septembrie 2021 în mărime de 450 lei și în acest sens a fost anexată copia dispoziției de plată (f.d. 59).

Ulterior, prin cererea din 07.09.2021, administratorul autorizat Radu Fortuna a solicitat rezilierea contractului nr.94542409 semnat la 01.02.2017 (f.d.56), iar începînd cu 01.10.2021 contractul a fost reziliat, ultimul nebeneficiind de internet în luna octombrie, serviciile fiind sistate (f.d.7).

Astfel, Colegiul constată că reclamantul/intimat, SA „Moldtelecom”, a solicitat încasarea de la Radu Fortuna, a datoriei pentru perioada de facturare 01.10.2023-31.10.2023, în sumă de 1951,11 lei (f.d.16) în baza contractului nr.94542409 din 01 februarie 2017.

Conform art.8 alin.(1) –(2) lit.a) din Codul civil al R.M, (în redacția de până la data de 01.03.019), drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile generale şi de la sensul legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

În conformitate cu art.512 alin.(1) din Codul civil al R.M, (în redacția de până la data de 01.03.019), în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să

pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art.513 alin.(1) din Codul civil al R.M, (în redacția de până la data de 01.03.019), debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bunăcredinţă şi diligenţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

În conformitate cu art.514 din Codul Civil al R.M, (în redacția de până la data de 01.03.019), obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Potrivit art. 572 alin.(1) –(2) din Codul civil al R.M, (în redacția de până la data de 01.03.019), temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

În baza art.602 din Codul Civil al R.M, (în redacția de până la data de 01.03.019), în cazul în care nu execută obligaţia, debitorul este ţinut să-l despăgubească pe creditor pentru prejudiciul cauzat astfel dacă nu dovedeşte că neexecutarea obligaţiei nu-i este imputabilă. Neexecutarea include orice încălcare a obligaţiilor, inclusiv executarea necorespunzătoare sau tardivă.

Repararea prejudiciului cauzat prin întîrziere sau prin o altă executare necorespunzătoare a obligaţiei nu-l eliberează pe debitor de executarea obligaţiei în natură, cu excepţia cazurilor cînd, datorită unor circumstanţe obiective, creditorul pierde interesul pentru executare.

Dreptul creditorului de a cere despăgubiri în locul prestaţiei se exercită în condiţiile suplimentare de la art.609. Creditorul poate cere despăgubiri pentru întîrzierea executării obligaţiei doar în condiţiile suplimentare privind întîrzierea prevăzute la art.617.

În cazul unui contract sinalagmatic, creditorul poate cere despăgubiri pentru neexecutarea obligaţiei debitorului doar după rezoluţiune, conform art.737.

Conform art. 618 din Codul Civil al R.M, (în redacția de până la data de 01.03.019), pe durata întîrzierii debitorul răspunde, chiar şi în cazul limitării legale sau contractuale a răspunderii, pentru orice imprudenţă sau neglijenţă. El răspunde şi pentru cazul fortuit, însă nu şi atunci cînd prejudiciul s-ar fi produs chiar dacă obligaţia era executată în termen.

Conform art.666 din Codul Civil al R.M, (în redacția de până la data de 01.03.019), contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. Contractului îi sînt aplicabile normele cu privire la actul juridic. Contractul poate fi de adeziune sau negociat, sinalagmatic sau unilateral (generează obligaţii doar pentru una dintre părţi), comutativ sau aleatoriu şi cu executare instantanee sau succesivă, precum şi de consumator.

Conform art.667 alin.(1) din Codul Civil al R.M, (în redacția de până la data de 01.03.019), părţile contractante pot încheia în mod liber, în limitele normelor imperative de drept, contracte şi pot stabili conţinutul lor. Dacă, în scopul protecţiei intereselor prioritare ale societăţii sau ale unui individ, efectele unui contract depind de încuviinţarea autorităţilor statului, limitările şi condiţionările trebuie reglementate prin lege.

În baza art.668 din Codul Civil al R.M, (în redacția de până la data de 01.03.019), contractul încheiat legal obligă părţile nu numai la ceea ce au stipulat expres, dar şi la tot ceea ce rezultă din natura lui în conformitate cu legea, cu uzanţele sau cu principiile echităţii. Contractul produce efecte numai între părţi dacă legea nu prevede altfel. Contractul produce efecte şi pentru succesorii universali sau cu titlu universal dacă din lege, din contract sau din natura obligaţiei nu rezultă altfel. Contractul poate fi modificat sau rezolvit numai în conformitate cu clauzele sale ori prin acordul părţilor dacă legea nu prevede altfel.

Conform art.970 alin.(1) şi (2) din Codul Civil al R.M, (în redacția de până la data de 01.03.019), prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părţi (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuţia convenită. Obiectul contractului de prestări servicii îl constituie serviciile de orice natură.

Potrivit art.971 alin.(1) din Codul Civil al R.M, (în redacția de până la data de 01.03.019), plata pentru servicii se efectuează după prestarea serviciilor.

Reieșind din prevederile legal citate Colegiul consideră injustă concluzia instanței de fond cu privire la încasarea datoriei solicitate, or, debitorul este ţinut să-l despăgubească pe creditor pentru prejudiciul cauzat, dacă nu dovedeşte că neexecutarea obligaţiei nu-i este imputabilă.

În cazul în speță, apelantul în calitate de debitor, și-a onorat obligațiunile asumate în baza Contractului de prestări servicii nr. 94542409 din 01.02.2017 menținînd relațiile contractuale cu furnizorul de servicii pe perioada de 01.02.2017 – 30.09.2021, adică 56 luni sau cu 32 luni mai mult decît a fost condiția pentru neachitarea costului/nerestituirea echipamentului.

Or, după cum rezultă din pct. 8.2 din contract părțile au prevăzut că rezoluțiunea contractului la inițiativa abonatului se efectuează prin preavizarea furnizorului printr-o scrisoare recomandată cu aviz de primire, fax sau printr-o cerere depusă personal cu 5 zile înainte de încheierea perioadei de facturare, fapt realizat la caz.

Astfel, la momentul rezilierii contactului, data de 01.10.2021 nu a existat în obligațiunea lui Radu Fortuna de a achita prețul solicitat pentru echipament, dat fiind faptul că această obligațiune dispare odată cu expirarea a 24 luni de la semnarea contractului.

Mai mult rezultă din actele cauzei și anume dispoziției de plată nr.202 din

06.09.2021 că apelantul a achitat în avans serviciul prestări internet pentru luna septembrie 2021 în mărime de 450 lei.

Totodată din actul de verificare prezentat de intimat se indică cert să serviciile pentru septembrie au fost achitate.

Astfel, la 07.09.2021 ultimul printr-o cerere a solicitat rezilierea contractului nr.94542409 semnat la 01.02.2017 începînd cu 01.10.2021, astfel contractul a fost reziliat începînd cu data respectivă și Radu Fortuna nu a beneficiat de internet în luna octombrie, serviciile fiind sistat or, însăși în cererea de chemare în judecată intimatul a stipulat că conform actului de verificare suma datoriei lui Radu Fortuna este ”0” lei și suma prejudiciului este de ”0” lei.

Respectiv, instanța de fond incorect a constatat faptul încasării prejudiciului pentru echipament or, potrivit prevederilor contractului rezultă că echipamentul la reziliere urmează a fi restituit, fapt nesolicitat la caz, iar careva prejudiciu cauzat în legătură cu rezilierea contractului pentru echipament reclamantul/intimat contrar prevederilor art. 118 CPC nu a demonstrat.

Finalmente, Colegiul menționează că, s-a constatat cu certitudine netemeinicia pretențiilor înaintate de „Moldtelecom” SA, or, circumstanţele descrise demonstrează lipsa cărorva datorii sau obligațiuni a apelantului Frtună Radu față de SA ”Moldtelecom”.

Potrivit prevederilor art. 94 și 96 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părții care a avut câștig de cauză toate cheltuielile de judecată.

Cu referire la cheltuielile de judecată, fiind cerințe subsecvente celei principale, poartă soarta cerinței de bază, la fel urmând a fi respinse.

În final, din considerentele descrise și anterior enunțate, având în vedere că circumstanțele pricinii nu au fost stabilite de către prima instanță, și au fost apreciate greșit, la fel și normele de drept material au fost aplicate incorect, Colegiul ajunge la concluzia de a admite apelul declarat de Fortuna Radu, a casa hotărârea Judecătoriei, Chişinău, sediul Centru din 30 aprilie 2024 și a adopta o nouă hotărîre de respingere integrală a acțiunii.

În conformitate cu art. 276^4, 385 lit.c), art. 389-390 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ

d e c i d e:

Se admite cererea de apel declarată de Fortuna Radu.

Se casează hotărîrea Judecătoriei, Chişinău, sediul Centru din 30 aprilie 2024, adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă „Moldtelecom” SA către Fortuna Radu privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată și se adoptă o nouă hotărîre prin care:

Se respinge integral cererea de chemare în judecată depusă ,,Moldtelecom” SA către Fortuna Radu privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia nu se supune recursului, fiind definitivă și irevocabilă la data pronunțării.

Președintele ședinței, judecătorul Ruxanda Pulbere

Judecătorii Roman Pascari

Ala Malîi